

Sygn. akt: III AUa 1573/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Ewa Chądzyńska

Sędziowie: SSA Jolanta Wolska (spr.)

SSO del. Jadwiga Klonowska

Protokolant: st.sekr.sądowy Kamila Tomasik

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2013 r. w Łodzi

sprawy **K. Ś.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.**

o emeryturę,

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 5 września 2012 r., sygn. akt: V U 624/12,

zmienia zaskarżony wyrok w ten tylko sposób, że przyznaje K. Ś. prawo do emerytury od 18 sierpnia 2012 roku.

Sygn. akt: III AUa 1573/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 kwietnia 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił K. Ś. prawa do emerytury na podstawie przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), wobec braku spełnienia przesłanek do tego świadczenia, a mianowicie wymaganego, tj. 15 - letniego stażu pracy w szczególnych warunkach, a nadto rozwiązania stosunku pracy. Na podstawie dokumentów dołączonych do wniosku o emeryturę, organ rentowy przyjął za udowodniony na dzień 1 stycznia 1999 r. staż w szczególnych warunkach w wymiarze: 13 lat, 6 miesięcy i 10 dni. Do prac w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu zatrudnienia od 5 maja 1982 r. do 30 czerwca 1990 r., ponieważ stanowisko „robotnik magazynowy i magazynier surowców paszowych i paszy gotowej oraz śruty ” w Gminnej Spółdzielni (...) nie odpowiada ściśle charakterowi pracy wymienionej w wykazie A, Dz. X, poz. 10 uchwały Zarządu Głównego (...) z dnia 25 lipca 1983 r., Nr 59/83, tj. „ prace przy wytwarzaniu mąki, kasz, płatków i śruty ”.

W odwołaniu od powyższej decyzji K. Ś. domagał się jej zmiany oraz przyznania prawa do emerytury, podnosząc jednocześnie, że w spornym okresie pracował wyłącznie przy wytwarzaniu mąki, kasz, płatków i śrutu, która to praca winna zostać zaliczona do prac wykonywanych w szczególnych warunkach.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania.

Wyrokiem z dnia 5 września 2012 r. Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał odwołującemu się prawo do emerytury od 21 marca 2012 r., tj. od daty złożenia wniosku o świadczenie.

Sąd ten ustalił, że ubezpieczony, urodzony (...), złożył w dniu 21 marca 2012 r. wniosek o emeryturę na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, który został ostatecznie załatwiony odmownie zaskarżoną decyzją z dnia 27 kwietnia 2012 r., wobec braku spełnienia przesłanek do tego świadczenia, tj. wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz rozwiązania stosunku pracy. Pozostałe warunki zostały spełnione przez ubezpieczonego, bowiem na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymował się on ogólnym stażem ubezpieczeniowym w wymiarze 25 lat, 5 miesięcy i 17 dni, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, a nadto osiągnął wiek emerytalny. Sąd pierwszej instancji przyjął, że do uznanego przez organ rentowy okresu pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 13 lat, 6 miesięcy i 10 dni, należy doliczyć sporny okres zatrudnienia w Gminnej Spółdzielni (...) w Ż. od 5 maja 1982 r. do 30 czerwca 1990 r. Wnioskodawca w całym spornym okresie wykonywał bowiem prace, o których mowa w wykazie A, dział X, poz. 10, stanowiącym załącznik do cytowanego wcześniej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r., a mianowicie prace przy wytwarzaniu mąki, kasz, płatków i śrutu. Po doliczeniu spornego okresu, odwołujący się ma udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 r. wymagane 15 lat pracy w szczególnych warunkach, co daje mu prawo do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z przepisami cytowanego już rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał odwołanie za uzasadnione i z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego, orzekając, jak w sentencji swojego wyroku.

Wyrok ten zaskarżył apelacją Zakład Ubezpieczeń Społecznych - Oddział T., zarzucając rozstrzygnięciu naruszenie prawa materialnego, a w szczególności art. 184 ust. 2 ustawy dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1277 ze zm.) – przez błędne przyznanie K. Ś. prawa do emerytury od dnia 21 marca 2012 r., podczas gdy ubezpieczony nie nabył prawa do emerytury, gdyż nie rozwiązał stosunku pracy. Wskazując na powyższe, organ rentowy domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i oddalenia odwołania.

W piśmie procesowym z dnia 11 października 2012 r. (data wpływu do Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim), pozwany organ rentowy – wobec faktu przedstawienia przez wnioskodawcę świadectwa pracy z dnia 20 sierpnia 2012 r., z którego wynika, że stosunek pracy łączący ubezpieczonego z Odlewnią (...) spółka jawna J. P., R. R., R. P. z siedzibą w K. trwał w okresie od 4 maja 2010 r. do 17 sierpnia 2012 r. – ograniczył apelację do daty przyznania prawa do emerytury, wnosząc ostatecznie o zmianę wyroku w zaskarżonej części i przyznanie skarżącemu prawa do emerytury od dnia 18 sierpnia 2012 r., a więc od następnego dnia po rozwiązaniu stosunku pracy. W ocenie organu rentowego, dopiero z chwilą rozwiązania stosunku pracy zostały spełnione wszystkie konieczne warunki do nabycia świadczenia z mocy art. 184 ust. 2 w związku z art. 100 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

K. Ś. domagał się oddalenia apelacji.

Sąd Apelacyjny w Łodzi zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie, bowiem Sąd Okręgowy wydał rozstrzygnięcie z naruszeniem przepisów prawa materialnego, tj. art. 129 ust. 1 w związku z art. 184 ust. 2 oraz art. 32 cytowanej ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z przepisem art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

W myśl zaś art. 184 ust. 2 ustawy, emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy – w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Sąd Apelacyjny w pełni przychyła się do stanowiska wyrażonego przez stronę apelującą, że brak było podstaw do przyznania wnioskodawcy emerytury od złożenia przez niego wniosku o świadczenie, tj. od 21 marca 2012 r., gdy w istocie nie spełnił on na tę datę wszystkich koniecznych warunków do nabycia świadczenia. Poza sporem pozostaje fakt, że wnioskodawca do dnia 17 sierpnia 2012 r. nie rozwiązał stosunku pracy. Ze znajdującego się w aktach sprawy świadectwa pracy, wystawionego w dniu 20 sierpnia 2012 r. przez Odlewnię (...) spółka jawna J. P., R. R., R. P. z siedzibą w K., wynika, iż ubezpieczony od 4 maja 2010 r. do 17 sierpnia 2012 r. był zatrudniony w wymiarze całego etatu na stanowisku oczyszczacz odlewów, przy czym stosunek pracy został rozwiązany na podstawie art. 30 § 1 pkt 1 kodeksu pracy.

Mając na uwadze powyższe, należało uznać, że dopiero z chwilą rozwiązania stosunku pracy, a więc od dnia 18 sierpnia 2012 r., odwołujący się nabył prawo do emerytury.

Z tych względów należało w uwzględnieniu apelacji organu rentowego, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., zmienić zaskarżony wyrok i przyznać K. Ś. prawo do emerytury od dnia 18 sierpnia 2012 r.